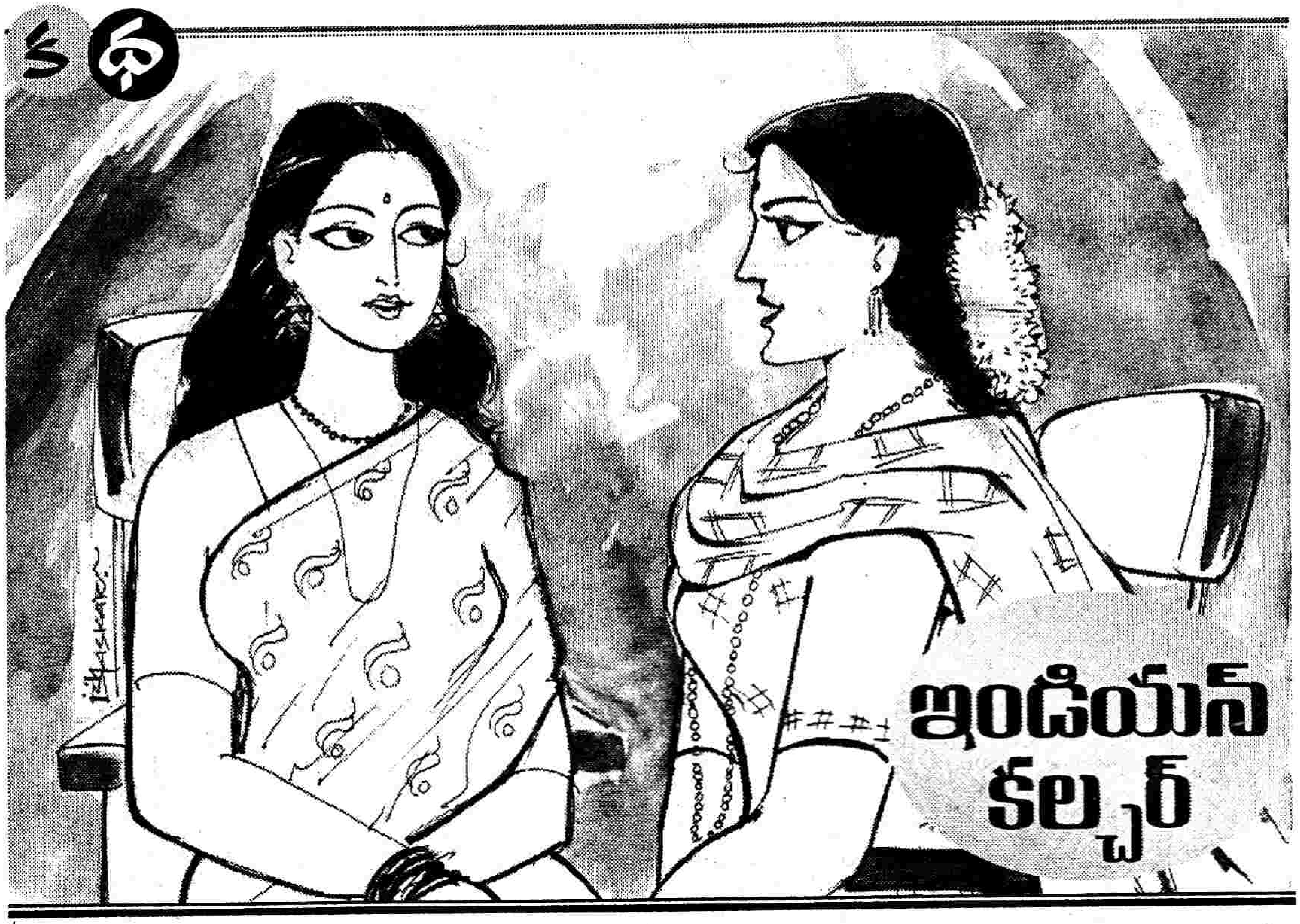

ఇండియన్ కల్చర్

వీరాజీ

నగరంలో గోధూళి సమయం ఉండదు. అంతా వాహనధూళి మయమే! పక్షులూ, ఉద్యోగపక్షులూ ఇల్లు పారేటివేళనే సాయం కాలం అంటారక్కడ. అటువంటి ఈవెనింగ్ టైములో, కేశవరావుగారి ఇంటి ముందు గదిలో టీవీ తుంటరి తెలుగు పాట ఒకటి దంచేస్తోంది. అది వంట ఇంట్లో నుంచి విన్న అనసూయమ్మకి ఒళ్లు మండిపోయింది.

"ఏమే? చంచలా! చంచలా! అక్కడ ఎవరూ లేకుండానే ఆ 'ఛండాలం' మోగుతున్నట్టుందే... చూడు!" అంటూ కూతుర్ని కేకేసింది.

"అబ్బ! నే నిక్కడే ఉన్నానమ్మా! కట్టేస్తున్నాలే!" అంటూ వెలుపలి నుంచి లోపలికి దూసుకు వచ్చిన పద్దెనిమిదేళ్ల చంచల, టీవీ వాల్యూమ్ తగ్గించింది.

"పక్కింటి వాళ్లు సి.డి.లేవో తెచ్చుకున్నారు, తొంగి చూద్దామనుకుంటున్నా!" నంటూ తల్లి వారిస్తున్నదో లేదో గమనిద్దామన్నట్లు, అక్కడే నిలబడింది.

"దేనికీ వేళా పాళా లేకుండా పోయిందే నీకు? మీ వదిన ఇంకా రాలేదేమిటి? వస్తున్నదేమో చూడు!" అంటూ అనసూయమ్మ కేకేసింది.

"వదిన వస్తుంది లేమ్మా! వీధి చివరిదాకా వచ్చే ఉంటుంది" తల్లికి వినబడేలా, గట్టిగా "పార్వతొదినా! పార్వతొదినా!" అంటూనే పక్కింటికి ఉడాయించింది.

అంతలో బస్సందుకునే ప్రయాణికుడిలా వడివడిగా అడుగులు వేస్తూ, పార్వతి ఇల్లు చేరుకుంది. ఆమె కుడిచేతిలో ఒక పొట్లం ఉంది. భుజానికున్న వాటిని బాగ్‌ని గుమ్మంలోనే తొలగించు కుంటూ సగం తెరిచి వున్న వీధి తలుపు చూస్తూనే, "ఏమిటమ్మాయ్, చంచలా! తలుపేమో తీసుంది... ఇక్కడ ఎవ్వరూ లేరు. ఈ 'డబ్బా'కి కాళ్లొస్తాయేమో జాగ్రత్త!" అంటూ లోపలికి వెళ్ల బోతుండానే, వెనుక నుంచి ధడాలున గెంతి ముందుకి వచ్చిన చంచల-"ఇక్కడే ఉన్నాగా, వదినా! అమ్మ నీ కోసం సందు కొన దాకా పోయి చూసిరమ్మంటేనూ..." అంటూనే పార్వతి చేతిలోని పొట్లం చూసి, సంబరపడిపోతూ "అమ్మోవ్! వదినమ్మోయ్! మా అన్నయ్యకేం తెచ్చావు? అన్నయ్య చిట్టిచెల్లెలు ఈ చంచలకేం తెచ్చావు?' అంటూ ఎగిరి పొట్లం లాక్కుంది.

"అయ్యో! పిచ్చిపిల్లా! అది మిఠాయి పొట్లం కాదే! నా మాట విను!"

ఈ లోగానే చంచల పాకెట్‌ని విప్పి చూసింది. "అబ్బ! ఛీ! పాడు! నీ పాత చెప్పులు... స్వీట్ పాకెట్‌లాగ ఇంత అందమైన పాకెట్ కట్టుకొచ్చావేం తల్లీ! యాక్.."

'ఇంటికి వస్తూంటే పాడు చెప్పులు తెగిపోయాయి. మా కొలీగ్ నీరజాక్షి బలవంతంగా పక్కనే ఉన్న షాపులోకి లాక్కుపోయి చెప్పులు కొనిపించింది."

అప్పుడు చంచల వదినగారి కొత్త జోళ్లవైపు చూసింది. అంతలో అప్పుడే హడావుడిగా వచ్చిన శేఖర్‌బాబు, వదిన గారి మాటలు అర్థోక్తిలోనే అందుకుని, "ఆ చెమ్కీ సరి కొత్త జోళ్లు ఇంచక్కా వేసుకుని, పాత చెప్పులు పదిలంగా ప్యాక్ చేయించుకుని, బ్రెట్‌లీ వేసిన బంతిలాగా రయ్‌రయ్‌మని ఇంటికొచ్చేసింది మా వదినమ్మ!" అంటూ పూర్తి చేశాడు.

"భలే భలే వదినా! నీ కొత్త చెప్పులు ఝుమ్‌ఝుమ్మనున్నాయి. నేనొకసారి వేసుకొని చూస్తానేం?" అంటూ చంచల వదినగారి పాత చెప్పులు తీసి పక్కన పడేసింది.

అనసూయమ్మ లోపలి నుంచి, "దాన్నింట్లోకి అడుగు పెట్టనిస్తారా లేదా?" అంటూ వచ్చి, పార్వతిని, చూసి, కొత్త జోళ్లు కొనుక్కున్నావా పార్వతీ? ఆఁ..బాగున్నాయి సుమా! ఎంతైందేమిటి? ఐదొందలైనా అయ్యుంటాయేం?" అంటూ వ్యాఖ్యానించింది. "అయ్యో రామా, నా మతిమండా! కాఫీ అయినా తాగకుండా గుమ్మంలోనే నిలబెట్టేసున్నావేమిటి? పదవమ్మా, పద! మీ మామయ్యగారు కూడా నీ కోసమే... అరగంటైంది... ఎదురు చూస్తున్నారు... ఫిల్టర్ వేసి ఉంచాను, కాఫీలు కలుపు, మీ ఆయనక్కూడా ఆ చేత్తోనే ఓ కప్పు ఫ్లాస్క్‌లో పోసుంచుకో! నీకు తెలుసుగా, వాడు ఆఫీసు నుంచి క్లబ్‌కి పోయి, వస్తూనే ముందు ," అంటూ కోడలికి వంటిల్లు అప్పజెప్పింది.

"ఇదుగో నత్తయ్యా, కాళ్లు కడుక్కుని వస్తున్నా! వెధవది చెప్పులు తెగిపోయాయి. లేకపోతే అరగంట ముందే వచ్చేద్దును" అంటూ, లోపలి గదిలో నుంచి బయటికి వస్తున్న మామగారి వైపు కూడా సంజాయిషీ చూపులు సారించింది పార్వతి.

"చూడమ్మా పార్వతీ! ఒక్క చెంచాడు చక్కెర వేసి మరీ ఇవ్వమ్మా నాకు కాఫీ. మీ అత్తగారి ధర్మమా అని నాలిక మీద వెంట్రుకలు మొలుస్తున్నాయి!" అంటూ కేశవరావు ప్రాధేయపూర్వకంగా చూశాడు. తన భార్య అక్కడ నుంచి వెళ్లిపోవడం గమనించి. "ఒకప్పుడు, ఈ కేశవరావుని 'స్వీట్స్ టైగర్' అనేవాళ్లు తెలుసా? పహిల్వాన్‌లు తమ మీసాల మీద నిమ్మకాయలు నిలబడితే, నీ మామగారు తన మీసాల మీద తొక్కుడు లడ్లు నిలబెట్టేవాడూ!" అంటూ మీసాల చాటున నవ్వేస్తూ, లోగొంతుకతో, "జాగ్రత్త! మీ అత్తగారి కళ్లు మాత్రం వంటింట్లోనే ఉంటాయ్" అంటూ హెచ్చరించాడు.

ఆ విధంగా యు.డి.ఇసి. సుబ్బారావు భార్య, అకౌంటెంటు పార్వతి ఆఫీసు నుంచి వస్తూనే ఇంటి డ్యూటీ ఎక్కింది.

2

ఫ్రిజ్‌లో నీళ్ల సీసాలు నింపి పెడుతోంది పార్వతి.

"ఏంటొదినా? ఫ్రిజ్‌లో నీళ్ల సీసాలు కూడా నువ్వే పెట్టుకుంటు న్నావా?" అంటూ వచ్చాడు శేఖర్. "ఆ సినిమా పిచ్చిది ఈ మాత్రం పని కూడా చేయకూడదా? ప్చ్... ప్చ్... ఆఫీసు నుంచి వచ్చిన దగ్గర నుంచి మళ్లీ మర్నాడు ఉదయం ఆఫీసుకు పోయే దాకా నీకు రెస్టుండదు. ఇలా ఇవ్వు, నే సాయం చేస్తాను!"

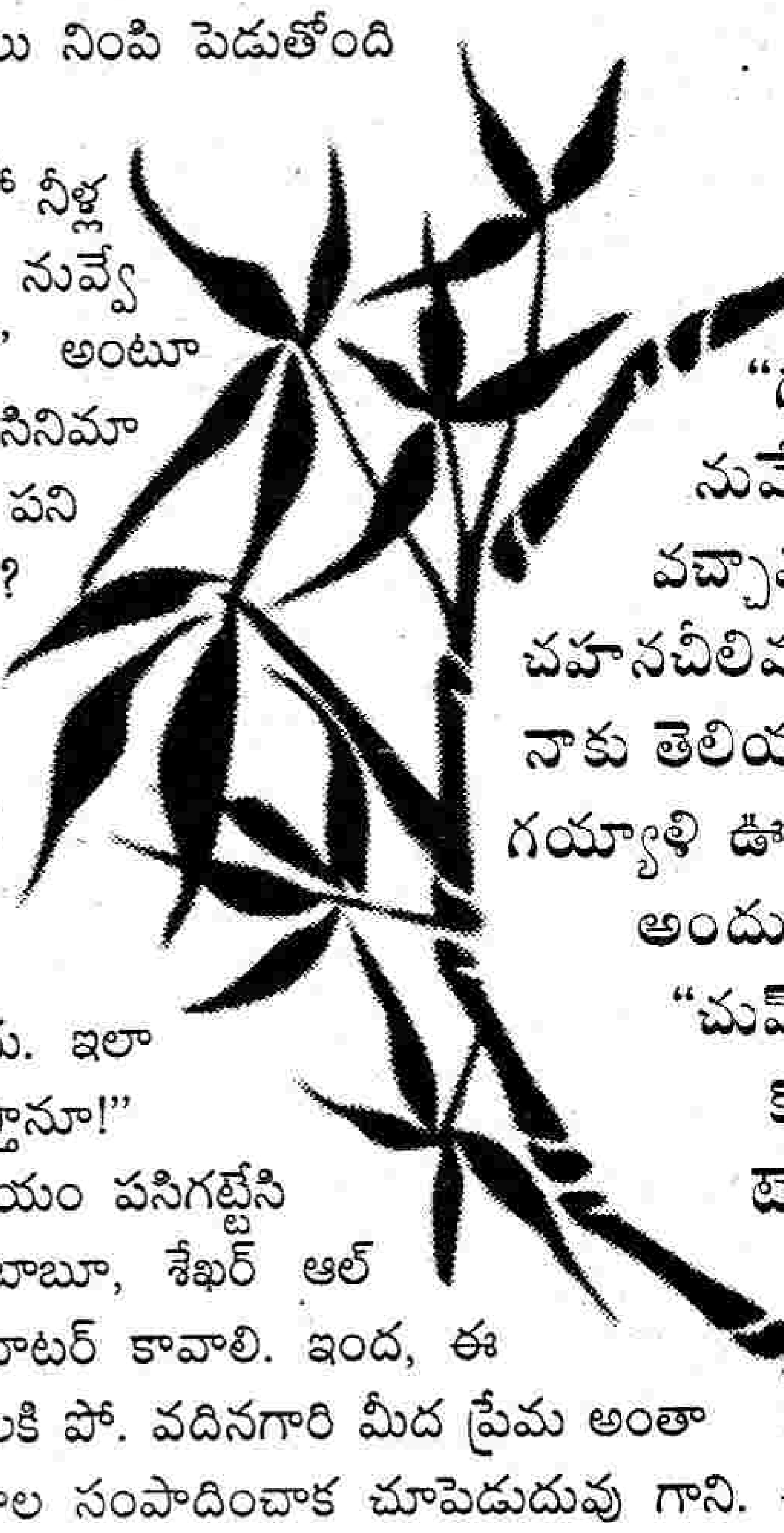

"గయ్యాళీ! సినిమా పిచ్చీ! నువ్వే వదినకి మస్కాకొట్టాలని వచ్చావు. 'చవనచీతివమ్మా! వదినా! చహనచీలివమ్మా' అని పాటలు పాడుకుంటూ, నాకు తెలియదనుకుంటున్నావా? రేపు 'ఇంట్లో గయ్యాళి ఊళ్లో వయ్యారి' రిలీజ్ అవుతోందిగా! అందుకూ, అమ్మాయి గారి కాకా!"
"చుప్! కవర్ బాల్‌తో కూడా సెంచరీ కొట్టలేవు కానీ పెద్ద సచిన్ టెండూల్కర్ లాగా పోజులు పెడతావు!"

పార్వతి ఏదో విషయం పసిగట్టేసి నట్లు నవ్వేసింది. "బాబూ, శేఖర్ ఆల్ రౌండర్! నీకు ఐస్ వాటర్ కావాలి. ఇంద, ఈ సీసా పట్టుకుని అవతలకి పో. వదినగారి మీద ప్రేమ అంతా 'డిగ్రీ' అన్న రెండక్షరాల సంపాదించాక చూపెడుదువు గాని. ఈ లోగా అసలే అది కందిరీగల పుట్ట. చంచల వూసె త్తకు!" అంటూ, బాగా చల్లబడ్డ నీళ్ల సీసా ఒకటి మరిదికి ఆప్యాయంగా అందించింది.

అంతలో రానే వచ్చింది, సిసింద్రీ చంచల. కూనిరాగం తీస్తూ, "సహనశీలివమ్మా, వదినా! నువ్వా సుగుణశీలిమ్మా! అమ్మా! 'ఇంటికి దీపం వదినమ్మా' అని ఓ హిట్ పిక్చర్‌కి కథ రాస్తానొదినా!" అంటూ శేఖర్‌ని చూసి, 'ఏరా, చిన్నన్నాయ్! వదినకి మస్కా కొడుతున్నావు కదూ! నాకు తెలుసు. రేపు ట్వంటీ ట్వంటీ క్రికెట్ మ్యాచ్ ఉంది... నో! పర్మిషన్ నాట్ గ్రాంటెడ్ టు గో!" అంటూ వదిన చాటుకి చేరుకుంది.

"గయ్యాళీ! సినిమా పిచ్చీ! నువ్వే వదినకి మస్కాకొట్టాలని వచ్చావు. 'చవనచీతివమ్మా! వదినా! చహనచీలివమ్మా' అని పాటలు పాడుకుంటూ, నాకు తెలియదనుకుంటున్నావా? రేపు 'ఇంట్లో గయ్యాళి ఊళ్లో వయ్యారి' రిలీజ్ అవుతోందిగా! అందుకూ, అమ్మాయి గారి కాకా!"

"చుప్! కవర్ బాల్‌తో కూడా సెంచరీ కొట్టలేవు కానీ పెద్ద సచిన్ టెండూల్కర్ లాగా పోజులు పెడతావు!"

చెల్లి మీదికి చొక్కా చేతులు ముడ ఎచుకుంటూ, 'నువ్వా! నాకు వంకలు పెట్టేది!' అంటూ మాటల దండయాత్రకు ఉంకించగానే పార్వతి వారించింది.

"అయిందా మీ ఇద్దరి గోల? నా పని అయిపోయింది, మీ అన్నయ్య వచ్చే వేళయింది. ఇంకా డైనింగ్ టేబిల్ అమర్చాలి! ఊం పదండి!'ట

వదిన మొహం ఎర్రగా అయిందని స్పష్టంగా కనిపించింది వాళ్లకి. అందుచేత ఇద్దరూ కలిసి, "సారీ! వదినా!" అంటూ సన్నాయి నొక్కులు మొదలుపెట్టారు. "కోపమా? వదినమ్మా ది గ్రేటివి కదూ! సారీ!"

"నీకు మాట్నీ, నీకు క్రికెట్ మాచ్ రెండూ శాంక్షన్! ముందు కంచాల దగ్గరికి పదండి. 'ఫుడ్ బాల్' ఆడేయండి! ఆనక మీ అన్నయ్య వచ్చే వేళకి పుస్తకాలు తీసి ముందేసుకు నటించొచ్చు!" అంటూ మామగారికి వక్కలు దంచి, తాంబూలం ముందుగానే అమర్చడానికి వెళ్లిపోయింది.

"థ్యాంక్యూ! వదినా! యూ ఆర్ గ్రేట్! యూ ఆర్ టాప్ జెడ్!" అన్న వాళ్ల మాటలామె పట్టించుకోలేదు.

3

పట్నవాసంతో వెన్నెలెవడు చూడగలడు? కానీ చంద్రుడు మాత్రం డ్యూటీ తప్పడు అన్నట్లు తళతళా వెన్నెల కాసేస్తున్నాడు.

"మన డాబా మీదున్నంత ప్రైవసీ మరెక్కడుంటుందిరా, చిన్నన్నాయ్! చూడు, ఆకాశంలో ఎన్ని ట్వింకిల్, ట్వింకిల్స్ వెన్నెట్లో హాయిగా జలకాలాడుతున్నాయ్.."

"ప్రైవసీ అంటే సుబ్బారావన్నయ్య గదిలో ఉంటుంది. నీకూ, నాకూ అక్కడికి నో లైసెన్స్ కదా!" అదా?

"ఛీ! నోర్ముయ్! ఆ ఏకాంతం వేరు. అది వొదిన కోసం. ఇంకో తుంటరి వదిన వస్తే నీకూ ఇస్తారో ప్రైవేట్ రూం!"

"నీ బొందలే! అన్న య్య గదిలో వదినకి ఏకాంతం దొరుకుతుందని సినిమా సీనులు ఓపిగ్గా కంఠతా పట్టిన నువ్వు అనుకోవాలి. పక్క గదిలోనే అమ్మా, నాన్నా. ఆ ఇద్దరికీ నిద్ర పట్టదు. నాన్నకి దగ్గూ, అమ్మకి నీ పెళ్లి బెంగ! నాన్నని అమ్మ టాప్ గేర్‌లో..." అంటూం డంగానే...

"ఛప్! నోరుయ్! మధ్యలోకి నన్నెందుకు లాగుతావ్?"

సీరియస్‌గా మాట్లాడుతున్న శేఖర్, చెల్లి మాటలను పట్టించుకోలేదు. "పాపం, వదిన పగలంతా అలసిపోయి ఇంటికి వచ్చి మళ్లీ పని చేసి మరింత డస్సిపోయుంటుంది. ఇట్టే నిద్ర పట్టేస్తుందామెకి. కానీ అదీ సరిగ్గా దక్కదు పాపం!"

"అదేం? అన్నయ్య డ్యూయెట్ అందుకుంటాడా?"

"ఊహూం..అన్నయ్య 'గుర్రు' వినలేదా? నువ్వు? తొలి జాములోనే 'ఎయిర్ కూలర్' లెవెల్ అందుకుంటుంది."

ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు. కానీ చంచల వెంటనే సర్దుకుని "ష్.. అమ్మ విన్నదో, వారం రోజులదాకా నీ వెంటబడి మరీ ఉతికి ఉతికి ఆరేస్తుంది. జాగ్రత్త!" అంటూ గప్ చుప్ అయిపోయింది.

"వదిన చాలా మంచిది కదరా!" అంటూ ఏదో ఆలోచనలో పడిన శేఖర్‌ని, మళ్లీ కదిలించింది చంచల.

"ఎందుకూ? మనకి డబ్బులిస్తోందనా?" స్వగతమా అన్నట్లుగా ఉందా ప్రశ్న.

"అఫ్‌కోర్స్..." చంచల ఒప్పుకున్నట్లు మొహం పెట్టింది. "వదిన ఎంకరేజ్ చేయపోతే మనం మన హామీలను చంపుకునేవాళ్లం, ఆనక మనమూ చచ్చేవాళ్లం" అంది.

"వదినకు అన్నయ్య కన్నా జీతం ఎక్కువే వస్తుందట తెలుసా?" అని జవాబిచ్చాడు అన్న.

"అందుకనేగా తన అకౌంట్లో నుంచి మనకి అడిగినప్పుడల్లా పైసలిస్తుంది!"

"భలే వాడివిరా బాబూ శేఖర్' నువ్వు! వదికి వేరే బ్యాంక్ అకౌంట్ ఉందనుకుంటున్నావా? సత్తెకాలపు సత్తెయ్యా! అన్నయ్య బ్యాంకులోనే అంతా వేసేసి, తనేమో పాకెట్ మనీ మాత్రం తీసుకుంటుంది. అంతే!" అంటూ తనకు తెలిసిన విషయం శేఖరాని కింకా తెలియదేమో అన్నట్లు చెప్పింది.

"మీ ఆడాళ్లకి పాకెట్‌లు ఉంటాయా? పాకెట్ మనీ ఏమిటీ? 'జాకెట్' మనీ అనాలి" నవ్వాడు శేఖర్.

"ఛప్! నోర్ముయ్! వదిన వింటే తంతుంది."

"కానీ మన వదినకి వ్యానిటీ లేదు. ఉత్త 'బ్యాగు' మాత్రమే ఉంది. అందులోనే టమాటాలు, తోటకూర, కంద, చామదుంపలూ కూడా పట్టేస్తాయి!" తన జోక్‌కి తనే మురిసిపోయాడు బాబూ శేఖర్.

"వదిన వడ్డించే ఉంటుందిరా, చిన్నన్నాయ్! కేకేస్తుందేమో అటో చెవి పెట్టు."

"అద్సరే కానీ, అం దరికీ వడ్డించే వదిన రాత్రి పూట అన్నయ్యకు వడ్డిం చదేమి? అన్నయ్యకి అమ్మ పెడితే కానీ దిగవా ముద్దలు?' అక్కసుగా వ్యాఖ్యానించాడు శేఖర్.

"అందుకే మీ మగాళ్లు ఉత్త చవటాయ అన్నది. 'హీరో వెధవాయ్' అన్న సినిమాలోని హీరోయిన్ 'నైట్ క్వీన్'. ఇందులోనే ఓ సృష్టిరహస్యం ఉంది. నే చెబు తాను విను. తల్లి కడుపు చూసి పెడుతుందంట. పెళ్లాం జేబు చూసి పెడుతుందిట."

"ఏసీ! పోనీ అన్నయ్యకీ, వదినకీ కలిపి అమ్మ.."

"అదే కూడదు. అలా చేస్తే అమ్మ ఒక్కత్తే తినొద్దా? వాళ్లిద్దరూ అత్తాకోడళ్లూ కలిసి తింటారు. అలా తింటేనే కోడళ్లు అపథ్యాలు చేయరట! తెలిసిందా?"

అంతలో పార్వతి కింద నుంచి కేకేసింది.. "అక్కడేం చేస్తున్నారు? చంచలా, శేఖర్! మీ అన్నయ్యగారొచ్చారు. కిందికి దిగి రండి!"

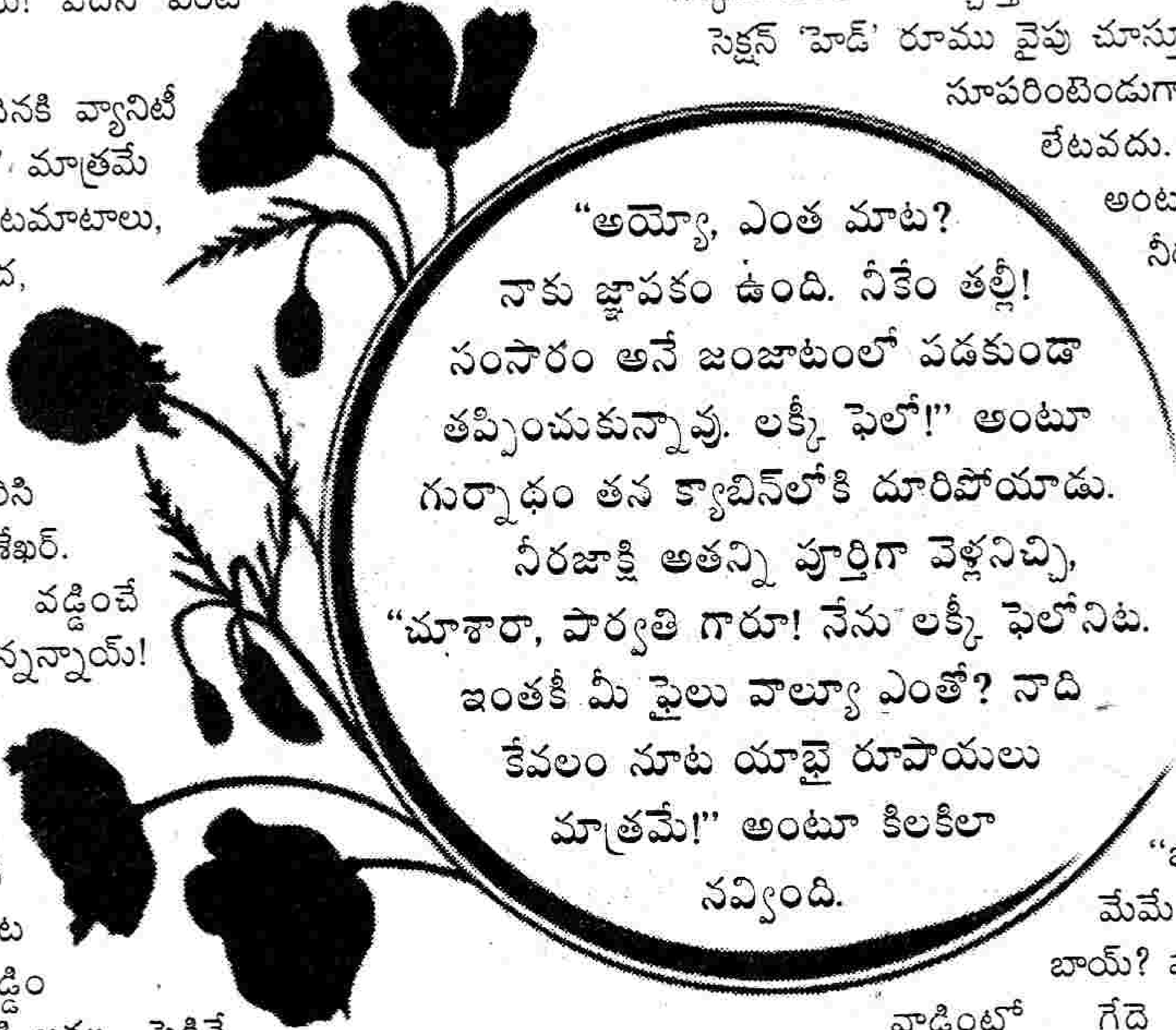
"అయ్యో, ఎంత మాట? నాకు జ్ఞాపకం ఉంది. నీకేం తల్లీ! సంసారం అనే జంజాటంలో పడకుండా తప్పించుకున్నావు. లక్కీ ఫెలో!" అంటూ గుర్నాథం తన క్యాబిన్‌లోకి దూరిపోయాడు. నీరజాక్షి అతన్ని పూర్తిగా వెళ్లనిచ్చి, "చూశారా, పార్వతి గారూ! నేను లక్కీ ఫెలోనిట. ఇంతకీ మీ ఫైలు వాల్యూ ఎంతో? నాది కేవలం నూట యాభై రూపాయలు మాత్రమే!" అంటూ కిలకిలా నవ్వింది.

4

పదడుగులు వేసేలోగా, రెండుసార్లు గడియారం వంక చూసుకుని, కంగారుగా ఆఫీసు భవనం మెట్లు ఎక్కుతూంది పార్వతి. నగరంలో ఉదయం పది గంటల వేళ అంటే ఉక్కిరిబిక్కిరి సమయం!

అంతలో "హాయ్, మిసెస్ పార్వతీ! హండ్రెడ్ మీటర్స్ హర్డిల్స్ పోటీలకు వెళ్తున్నారా?' అంటూ పార్వతి కొలీగ్ నీరజాక్షి వెనక నుంచి కేక వేసింది.

'హాయ్, మీ బస్సు కూడా లేటయిందా? మా బస్సుకి దారిలో ఉద్యమకారులెవరో తెలియదు కాని... అరగంట రాస్తా రోకోగాళ్లు అడ్డం పడ్డారు. ఎయిట్ థర్టీకి బయలుదేరినదాన్ని ఇప్పటికి మెట్ల మీద కొచ్చి పడ్డా! రండి, త్వరగా!"

"నేను బస్సుకోసం చూసి చూసి విసిగిపోయి ఆటోలో వచ్చేశాను. నిత్యం చచ్చేవాళ్లకి ఏడ్చేవాళ్లెవరటన్నట్లుగా ఉంది. మీరు కూడా ఇంకా మెట్ల మీదే ఉన్నారుగా! అమ్మయ్య ఇక పదండి! మొదట ఆఫీసులో పడి దుకాణాలు తెరిస్తే..."

000

ఆ ఇద్దరూ సీట్ల దగ్గరకు చేరుకుని, ముందు సొరుగులు, బీరువాలు గబగబా తెరిచేసి, ఉస్సురంటూ కుర్చీలో కూలబడ్డారు. ఇక పరవాలేదు, లేట్ మార్క్ తప్పించుకున్నట్లే!

నీరజాక్షీ, పార్వతీ పక్కపక్కనే కూర్చుంటారు. అంత దోస్తీ కూడా ఉంది. కాకపోతే నీరజాక్షి దబ్బపండు ఛాయలో ఛమక్ ఛమక్‌గా మెరిసిపోతూ ఉంటుంది. ఆమెకింకా పెళ్లి అవలేదని వేరే చెప్పనక్కరలేకుండానే పోల్చేస్తారంతా.

సెక్షన్ 'హెడ్' రూము వైపు చూస్తూనే, 'సారెప్పుడో రెడీ! మన సూపరింటెండుగారి బస్సు మాత్రం ఎప్పుడూ లేటవదు. ఆల్వేస్ బిఫోర్ టైమ్" అంటూ కిలాకిలా నవ్వుతున్న నీరజాక్షిని, పార్వతి సైగ చేసి "ష్"! అని హెచ్చరించింది. వెంటనే సర్దుకుని "గుడ్ మార్నింగ్, సార్!" అన్నది నీరజాక్షి. ఇంచుమించు ఆమెతో గొంతు కలుపుతూ పార్వతి కూడా గుడ్ మార్నింగ్ చెప్పింది.

నీరజాక్షి సానుభూతి, గౌరవం కలిపి ప్రదర్శిస్తూ, "బాయ్ లేడా సార్? పిలిస్తే మేమే వచ్చేవాళ్లంగా!" అన్నది.

బాయ్? వాడో బాయ్? నేనో ఆఫీసరు? వాడింట్లో గేదె ఈనిందట! సి.ఎల్. పారేసిపోయాడు" అం టూ పార్వతి నుద్దేశించి, "చూడమ్మా, పార్వతి గారూ! నిన్ను మిమ్మల్నో ఫైలు పుటప్ చేయమన్నాను. అదేనమ్మా... ఫైలు నంబరు 93/482-బి అది రిమైండ్ చేద్దామనే వచ్చాను. ఇహ్హిహ్హి...!' అంటూ నవ్వాడు.

"అదా! రెడీ చేశాను, సార్. మీరు పదండి, నేను తీసుకొస్తాను" అంది పార్వతి వస్తున్న నవ్వునాపుకుంటూ.

నీరజాక్షి కల్పించుకుని, "సార్! నన్ను పుటప్ చేయమన్న ఫైల్ 94/569-ఏ కదా! నిన్ననే సబ్‌మిట్ చేసేశాను, సార్" అన్నది.

"అయ్యో, ఎంత మాట? నాకు జ్ఞాపకం ఉంది. నీకేం తల్లీ! సంసారం అనే జంజాటంలో పడకుండా తప్పించుకున్నావు. లక్కీ ఫెలో!" అంటూ గుర్నాథం తన క్యాబిన్‌లోకి దూరిపోయాడు.

నీరజాక్షి అతన్ని పూర్తిగా వెళ్లనిచ్చి, "చూశారా, పార్వతి గారూ! నేను లక్కీ ఫెలోనిట. ఇంతకీ మీ ఫైలు వాల్యూ ఎంతో? నాది కేవలం నూట యాభై రూపాయలు మాత్రమే!" అంటూ కిలకిలా నవ్వింది.

పార్వతి సీట్లోంచి లేస్తూ, "నాదీ అంతేననుకోండి. పాపం! సూపర్నెంటుగారి ఇల్లాలు చాలా దుబారా చేసే మనిషి, పిల్లలు సినిమా పిచ్చోళ్లు, లేకపోతే నిజం ఫైల్సే పుటప్ చెయ్యమని మన ప్రాణాలు తోడేవాడు హుఁ, ఏం చేస్తాం? ఇచ్చేసి వస్తాను!" అంటూ నిట్టూర్చింది.

"ఏనీ ప్రాబ్లమ్?" ఆనడిగింది నీరజాక్షి. ఆమెకి తెలుసు, పార్వతికి

అకౌంట్ లేదు. అప్పులివ్వాలన్నా, అదనపు ఖర్చులు పెట్టాలన్నా చాలా కష్టంగా ఉంటుంది. భర్తకి చెబితే తన ఆఫీసు పరువే పోతుంది. చెప్పకపోతే, మరో ఇబ్బంది, బడ్జెట్ అడ్జెస్టు కాదు పార్వతికి. నీరజాక్షి ఆమె మనసు చదివినట్లు అన్నది.

"అందుకే నేను అంటాను, ఈ జాయింట్ ఫామిలీస్ పెద్ద హెడేక్ అని. మీ పేర్న బ్యాంకు ఖాతా నెలాఖరున పెట్టి తీరాల్సిందే!"

"థ్యాంక్యూ! అదేం వద్దు కానీ..." అంటూ లోపలికి నడిచింది పార్వతి. ఆ సమయంలో అప్రయత్నంగా పార్వతి పాదాల వేపు చూసింది నీరజాక్షి. ఆశ్చర్యపోయింది. 'ఇదేమిటి, నిన్న సాయంకాలమేగా ఈవిడకి బలవంతాన కొత్త జోళ్లు కొనిపెట్టాను. అనుకుంది. సరే, లోపల నుంచి రానీ, ఇంటర్‌వెల్‌లో అడుగుదాం' అనుకుంటూ తన పనిలో నిమగ్నమైపోయింది.

మధ్యాహ్నం టిఫిన్ బాక్సులు తెరిచి పెట్టుకున్నాక, "మీకో 'మెమో' ఇద్దామనుకుంటున్నాను" అన్నది నీరజాక్షి.

"ఏం తప్పు చేశానుటా?" అంటూ పచ్చడిలో వేలు ముంకి నాకిలొట్టలు వేసింది పార్వతి.

"నిన్న సాయంకాలమే కదా, పార్వతీదేవీ! మీరు ముఖమల్ చెప్పులు ధరించి ఠీవిగా రాణీలాగా గృహోన్ముఖులై వెళ్లారు. ఔనా? మరి ఇప్పుడీ పాతచెప్పులనే ధరించి ఏల మమ్ములను హింసించుచుంటిరి? కొత్త చెప్పు లు కరిచాయా, మీరు వాటిని మరిచారా?" డ్రమెటిక్‌గా మాట్లాడింది నీరజాక్షి.

స్నేహితురాలి వాత్సల్యానికి కూడా మురిసిపోయిన పార్వతి అదోలా నవ్వింది. ఆ నవ్వులో వేదాంతం ఉంది.

"తమాషానా? ఏమా కథ?"

"అదో పెద్ద ఫ్లాష్ బాక్, నీరజా!"

"ఐ లివ్ ఫ్లాష్ బాక్స్! గో ఎహెడ్! లెట్ మీ సీ దట్ ఇన్ మల్టీ కలర్-సదరు ఫ్లాష్ బాక్ ఫస్ట్, అండ్ దెన్ ఏ కప్ ఆఫ్ టీ!' అన్నది హుషారుగా నీరజాక్షి.

ఉదయం గంటలు... ఆఫీసుకు, స్కూళ్లకు వెళ్లాల్సినవాళ్లున్న ఇళ్లలో ఒక సన్నాహకయజ్ఞమే జరుగుతున్న వేళ, చంచల వణికే కంఠంతో, ధైర్యం పుంజుకుని, గట్టిగా "వదినమ్మోవ్! ఇవిగో నీ పాత చెప్పులు చూసుకో! ఇంచక్కా టిప్ టాప్‌గా కుట్టించుకొచ్చేశా! హాయ్! వేసుకుని చూడు ఎంత బాగున్నాయో?" అంటూ అరిచింది.

"అమ్మ దొంగా! పొద్దున్నే మా చంచలమ్మ కింత బుద్ధి వచ్చిందేం చెప్మా? నా బ్యాగ్ అందుకో ఎంతైందో తీసుకుందువు గాని..." అంది పార్వతి.

"అది కాదొదినా, ఇవాళ నా ఫ్రెండ్ బర్త్ డే..." అంటూనే...ఆ పాటికి అత్త అనసూయమ్మ కూడా అక్కడికి వచ్చింది. చంచల "అమ్మా నువ్వు చెప్పవే! అన్నట్లు తల్లి వైపు చూసింది. అనసూ యమ్మ జోక్యం చేసుకోవడం యిష్టం లేనట్లే మొహం పెట్టింది. కానీ, ఆమె కంఠంలో ఆదేశపూర్వకధ్వని ఉంది.

"నే, చెప్తానమ్మా, కోడలా! దాని ఫ్రెండ్ ఇచ్చే పార్టీకి ఈ ఒక్కసారికీ నీ కొత్త చెప్పులు వేసుకుని వెళ్తుందిట. అదీ సందడి. అందుకనే ఉన్న పళాన పోయి వీధి చివర సెంటర్లో కూర్చునే తాత దగ్గర నీ జోళ్లు రిపేరు చేయించుకొచ్చింది. కాదు లేవే... సరి కొత్త జోళ్లు వదినెకు వాళ్ల ఫ్రెండ్ ఎంతో ఎంచి, చూసి కొన్నది అంటే కూడా వినకుండా మారాం పడుతుంటే నేనే అన్నాను వదిన్నడుగు, దానిష్టం అని."

"మీరు భలేవారత్తయ్యా! ఈ పాటిదానికి మీరు ఇంతలా చెప్పాలా?" అంది పార్వతి.

"అలా కాదు, నీ అభిమతమే నా అభిమతం. చిన్న దానికి చెమ్కీ చెప్పులెందుకు? వద్దూ అంటే, నేనూ అలాగే అంటాను. లేదూ, 'దాందేం భాగ్యం? వెళ్లనీ' అంటావో, అదీ నాకు సమ్మతమే. నే వస్తా... అవతల వాడికి అన్నం వడ్డిస్తూ మధ్యలోనే వచ్చాను" అంటూ అనసూయమ్మ ముగించింది.

"నాకు చంచల కన్నా ఎక్కువా ఆ కొత్త జోళ్లు? నా కాలికి ఏ జోళ్లున్నా పర్వా లేదు. రోజు పోయే ఆఫీసుకేగా... "

"పాత చెప్పులు కింద పడేసి కాళ్లకు తొడుక్కుంటే, "ఏయ్ పెంకి ఘటం! నీ ఫ్రెండుకి ఏదైనా గిఫ్ట్ కొనుక్కెళ్లు, ఇంద అరవై రూపాయలు' అంటూ ఆరు పదులు ఇచ్చి, మరదలు నెత్తి మీద ఆప్యాయంగా ఓ మొట్టికాయ సుతిమెత్తగా వేసింది.

నీరజాక్షి -"హుం!" అని దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి అంది. "బాగుంది మీ ఫ్లాష్ బాక్!"

పార్వతి లేచి నిలబడి, "శుభం! మరి టీ తాగుదామా?" అంటూ నీరజాక్షికి చెయ్యి అందించింది.

"సూపరింటెండెంట్ గారు అన్న మాట నిజమే!" అంది.

"దేనికి అన్న మాటలు?"

"అదే, సంసారం మహా నరకం అని. హమ్మో! కంబైండ్ ఫామిలీ లు, జాయింట్ కుటుంబాలు వీటికి దూరంగా ఇలా వుంటేనే హాయి!"

"నీరజా! కొన్నిటి కోసం కొన్నిటిని అంకితభావంతో వదు లుకోవాలి. నాకేం? ఐ యామ్ హేపీ లైక్ దిస్."

వెక్కిరించింది నీరజాక్షి. "ఐయామ్ హేపీ లైక్ దిస్సూ. దిస్సట దిస్స్! అని, 'ఇదేనా హేపీనెస్సు? చిల్లర' వ్యసనాలకు లొంగిపోయి చీటికి మాటికీ డబ్బు పిండుకునే మరిదీ, మస్కా కొట్టి కొత్తజోళ్లు, కొత్త చీర కొనుక్కున్నప్పుడల్లా ఎత్తుకు పోయే సినిమాల పిచ్చి మరదలూ, భర్తకీ, మావగారికీ పేకాట పిచ్చి, అత్తగారికి బీపి, ఆఫీసులో సూపరిటెండెంట్‌కి అప్పుల అవసరం. నెలాఖరును జీతం సొంతం... ఇదేనా సంసారం? దీన్నేనా గృహమే కదా స్వర్గసీమ అంటారు మీరు?"

"అంకితభావంలో గల ఆనందం తెలిస్తే మీరిలా అనరు నీరజాక్షి! తన-పర అనే తేడాలూ, ఎల్లలూ దాటిన తర్వాతనే, సంసారంలో అడుగుపెడతాం మనం. అందుచేత ఐ డోంట్ మైండ్-పాత జోళ్లు అండ్ కొత్త ప్రాబ్లమ్ బోత్."

నీరజాక్షి టీ సిప్ చేస్తూ, "ఇదేనా పెద్దలు 'ఇండియన్ కల్చర్' అంటూ పేరు పెట్టి తెగ పొగడేస్తూ ఉంటారు?" అనడిగింది.

ఆమె మాటలు ప్రశ్నలలాగా లేవు, స్వగతంలాగా ఉన్నాయి. 'మీకు అత్త పోరు, ఆడపడుచు పోరు లేని సంసారం మీ ఇష్టదైవం అందిస్తాడు కానీ, ఇప్పట్నుంచీ అడ్వాన్స్‌గా డోంట్ వర్రీ" అంది పార్వతి.

"థ్యాంక్యూ, వదినమ్మా! నువ్వు సహనశీలివమ్మా! ఇంకా ఎన్నో జోళ్లు యిలా నీవి అరగాలమ్మా! అంటూ జోహోర్లర్పించడాన్ని అభినయించి, నీర జాక్షి ఖాళీ టీ కప్పును కాంటీన్ బాయ్‌కి అందించి, కొలీగ్ పార్వతిని సరదాగా పొట్టలో అలా పొడిచింది. ఆ సంరంభంలో నృత్యసరళిలో పార్వతి చేసిన శరీరపు కదలికలకు ఆమె పాత జోళ్లలో ఒకటి తట్టుకోలేకపోయింది. ఆ సంగతి పార్వతి వెంటనే గమనించలేదు ఇంకా... ●